

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและสถาบันของรัฐที่จัดสอบ และสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสาขาวิชาที่แตกต่างกัน 10 สาขาวิชา และวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรด้านระดับชั้นปีการศึกษา และเพศประกอบด้วย

สมมติฐานในการวิจัย

- 1 นิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน จะมีแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน
- 2 นิสิตนักศึกษาในระดับชั้นปีการศึกษาต่างกัน จะมีแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน
- 3 นิสิตนักศึกษาชายและหญิง จะมีแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาของรัฐที่จัดสอบ และสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3,384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ซึ่งพัชรี เกียรตินันท์ (2529) เป็นผู้สร้างขึ้นตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb

et al

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2534 ถึงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 จำนวนแบบสอบถามที่แจก 3,384 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่ได้รับคืน 3,291 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.3 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) จำนวนค่าต่าง ๆ ดังนี้

- 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการจำแนกความถี่ และหาค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาจำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา และเพศ
- 2 คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชา ระดับชั้นปีการศึกษา และเพศ
- 3 วิเคราะห์แบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา โดยทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ในแต่ละมาตรฐานของความสามารถในการเรียนรู้ตามตัวแปรสาขาวิชา และระดับชั้นปีการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - way Analysis of Variance) และหากพบว่าผลการทดสอบตามตัวแปรใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffé
- 4 ทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ในแต่ละมาตรฐานของความสามารถในการเรียนรู้ตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบค่าทีที่กรณีกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระต่อกัน (t - independent test)

ผลการวิจัย

- 1 นิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชา มีแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) กล่าวคือ

1.1 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย

1.2 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติและสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย

1.3 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ซึ่งมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย

1.4 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยแตกต่างกับ นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย

2 ไม่พบว่านิสิตนักศึกษาต่าง ระดับชั้นปีการศึกษามีแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

3 นิสิตนักศึกษาชายและหญิง มีแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาชายมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาหญิง ซึ่งมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย

ข้อเสนอแนะ

1 จากผลการวิจัยที่ว่านิสิตนักศึกษาต่างสาขามีแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) โดยพบว่า

1.1 แบบเอกนัย (divergent type) เป็นแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา (HUM.) สาขาวิชาจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ (FIN.) และสาขาวิชาอื่น ๆ

1.2 แบบซึมซับ (assimilative type) เป็นแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์

1.3 แบบเอกนัย (divergent type) เป็นแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (MED.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (SCI.) และสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ (ENG.)

อาจารย์ผู้สอนน่าจะพิจารณาวิธีสอนที่สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้ให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2 จากผลการวิจัยซึ่งไม่พบว่านิสิตนักศึกษาต่างระดับชั้นปีการศึกษา มีแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ จึงน่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรด้านระดับชั้นปีการศึกษานี้

3 ควรมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้กับตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และอาจมีผลกระทบต่อแบบการเรียนรู้ เช่น วัฒนธรรม สังคมประเพณี สาขาวิชาเอก เป็นต้น

4 ควรหาพหุสถาน (norm) ของแบบการเรียนรู้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะ

